

Nr. 49.

Adresse til Rigsdagen fra Forhandlere og Repræsentanter for udenlandske Portland Cementer i Anledning af Lovforslaget om Told- og Skibsaafgifter.

Til Rigsdagen.

I Anledning af de danske Portland-Cement Fabrikers Andragende til Rigsdagen om at faae fremmed Cement belagt med Told til Beskyttelse af den danske Cementindustri, har man underkastet Motiveringen af samme en nyere Prøvelse.

Efter de hos andre Portland-Cement Fabrikker indhentede Oplysninger om Kulforbruget pr. Tønde Cement à 340 Pfd. Netto vil Tolden paa samme efter den nuværende Toldfats her i Landet andrage 12½ à 14 Ore; paa Staver og Tøndebaand udgjør den 5 à 6 Ore, tilsammen høist 20 Ore pr. Td. Cement eller 3 pCt. af Produktionsprisen. Paa Maskindelene, som for Størstedelen ere forfærdigede her i Landet, er der ingen Told at beregne.

Fornævnte Toldbyrde udlignes imidlertid fuldstændig ved den billigere indenrigske Fragt af omkring 50 à 60 Ore pr. Tønde, hvortil de danske Fabrikker fragte ved Forsendelse af deres Fabrikat til de forskjellige danske Havne, medens Fragterne fra nordtyske Havne efterfølgende andrage fra 65 indtil 100 Ore pr. Td. og fra Stettin, hvorfra de mest gangbare Mærker exporteres til Danmark, 90 à 120 Ore, ligeoverfor hvilke de danske Fabrikker altsaa ere i Fordel af 40 Ore pr. Tønde eller det Dobbelte af Toldbyrden.

Den danske Portland-Cementindustri kan saaledes ikke siges at være prægraveret af ovennævnte Toldbyrde og vil, om de nu gjældende Toldfater bortfalde eller blot reduceres, kun vinde en yderligere gunstig Position overfor de udenlandske Fabrikker.

Med de givne Oplysninger om de her i Landet værende fortrinlige Naamaterialier og den betydelige Export af Naakridt til udenlandske Cementfabrikker give Andragerne selv det syndigste Bevis for, at deres Industri maa og bør kunne bestaa uden Toldbeskyttelse; behøve de danske Portland-Cement Fabrikker foruden Hovedbetingelsen — Naamaterialet — endnu extra Beskyttelse, saa turde denne Industri neppe have den saa stærkt paaberaabte Berettigelse.

Naar det kan lønne sig for Udblandets Cement Fabrikker at kjøbe et Materiale som Naakridt fra Danmark, hvorpaa kommer Fragter 3 Gange højere, end hvortil Kridtet kjøbes ved Leierne, og disse fremmede Fabrikker finde Regning ved at sælge den deraf fabrikerede Cement, atter besværet med Fragt og Assurance til Danmark, er det jo aabenbart, at de danske Fabrikker, som ere anlagte ved og paa Basis af de bedste Kridtleier, maa være særdeles godt situerede ligeoverfor Konkurrencen med Udblandet.

At det skal være Udblandets Overproduktion af Cement, som kastes paa det danske Marked til lavere Priser, end hvortil Varen ved Partisalg sælges i de respektive Produktionslande til Forbrug i disse, er kun en Talemaade, som er brugt uden andet Vilag end „Honindustriezeitung“, hvis Angivelser ikke kan tillægges nogen Betydning, naar man ikke tager Hensyn til, at de deri opgivne Priser indbefatte alle paaløbende Transport- og andre Omkostninger til Leveringsstedet plus Forhandlernytten.

Til Bevis for, at de udenlandske Cement Fabrikker paa eget Marked have de samme lave Priser som her, tjener, at man efterfølgende har Erfaring for, at Mellemhandlere paa større udenlandske Pladser faldbjude Cement her i Landet til samme Priser, ja i enkelte Tilfælde endog lavere, end selve Fabrikkerne, hvorfra betræffende Mærke hidrører.

At de danske Cement Fabrikker selv værdsætte deres Fabrikat i Hvide med det Allerbedste, kan vel fra et almindeligt merkantilt Standpunkt anses for naturligt, men det afholder derfor ikke Cementforhandlere og Forbrugere i at give særlig anerkjendte udenlandske Mærker Fortrinet, naar og hvor det anses for nødvendigt. Netop fordi den indenlandske Portland-Cementindustri ikke kan siges at tilfredsstille Kravet, hverken til Kvalitet eller Kvantitet, uden at vi dog paa nogen Maade tro at kunne godkjende de af Andragerne for Import og Produktion angivne Talstørrelser, turde deri ligge end mere Grund til ikke at lægge de af Konsumenterne nogen